

عنوان مقاله:

تحلیل و ارزیابی اجرای بازیافت گرم معابر آسفالتی در مناطق گرم و مرطوب (مطالعه موردی جزیره کیش)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مهندسی عمران، سازه و زلزله (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

محمود رضا کی منش - دانشجوی ارشد راه و ترابری، دانشگاه پیام نور مرکز بین الملل کیش

مهدی پورعاشور - دانشجوی ارشد راه و ترابری، دانشگاه پیام نور مرکز بین الملل کیش

خلاصه مقاله:

روش های بسیاری برای اجرا، مرمت و نگهداری از روسازی های آسفالتی وجود دارد که یکی از این روش ها، بازیافت آن است و به دو دسته سرد و گرم و در یک تقسیم بندی دیگر، به صورت درجا و یا در کارخانه انجام می شود. با توجه به مزایای بازیافت مصالح آسفالتی، بر اساس نوع خرابی ایجاد شده در سطوح آسفالتی، شرایط اقلیمی و درجه اهمیت راه، از روش های مختلفی برای بازیافت استفاده می شود. محور مطالعاتی این پژوهش، آسفالت های بازیافتی گرم است. این روش بازیافت از سال 1372 در ایران به کار گرفته شده است. [4] با توجه به سرمایه گذاری انجام شده توسط دولت ایران از ابتدای دهه 70 هجری شمسی بر روی پروژه های توسعه ای در جنوب کشور به منظور جذب گردشگر و استفاده از پتانسیل های این خطه، از جمله مناطقی که در آن از این روش بازیافت استفاده شده است، جزیره کیش است. علاوه بر آن در سایر نقاط ایران، از جمله آزادراه برونشهریتهران-قم و خیابان درونشهری شریعتی تهران، نیز از این روش استفاده شده است. [3] در این مطالعه، تلاش شده است تا ابتدا روش های مختلف مرمت معابر آسفالتی با استفاده از بازیافت گرم مورد بررسی قرار گیرد و سپس با تکیه بر دلایل خرابی، عملکرد روسازی های اجرا شده در جزیره کیش به عنوان مطالعه ای موردی از مناطق گرم و مرطوب کشور، مورد تحلیل و ارزیابی قرار گیرد تا اولاً نحوه عملکرد پروژه های با بتن آسفالتی بازیافتی مشخص شود و ثانیاً مقایسه ای بین روش های مرمت انجام پذیرد. نمونه های عملی از آسفالت بازیافتی که مربوط به جزیره کیش است، برداشت و مورد آزمایش قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

بازیافت گرم، معابر آسفالتی، نواحی گرم و مرطوب، جزیره کیش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1131620>

